

บันทึก

หลักการและเหตุผล

ประกอบเทศบัญญัติเทศบาลตำบลแหลมฉบัง

เรื่อง การควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย

พ.ศ.2547

หลักการ

เพื่อให้มีเทศบัญญัติเทศบาลตำบลแหลมฉบัง เรื่อง การควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย พ.ศ. 2547 เพื่อป้องกันโรคไข้เลือดออก ใช้บังคับในเขตเทศบาลตำบลแหลมฉบัง

เหตุผล

ด้วยปรากฏว่ามีประชาชนในเขตเทศบาลตำบลแหลมฉบังมีการเจ็บป่วยเป็นโรคไข้เลือดออก ซึ่งอาจแพร่ระบาดได้ โดยมียุงลายเป็นพาหะของโรคติดต่อนี้ เทศบาลตำบลแหลมฉบังจึงเห็นเป็นการจำเป็น ที่ต้องควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลายอันได้แก่ ขยะมูลฝอยที่มี สภาพขังน้ำได้ เช่น เศษกระป๋อง กะลามะพร้าว ยางรถยนต์ และเศษภาชนะอื่นๆ เป็นต้น รวมทั้งแหล่งน้ำ ที่อาบน้ำ ตุ่มน้ำ โอ่งน้ำ แจกัน และภาชนะรองรับน้ำอื่นๆ ในอาคารหรือบริเวณบ้านเรือนโดยรอบ ซึ่งหากไม่มีการดูแลเปลี่ยนน้ำเป็นประจำทุก 7 วัน หรือใส่สารเคมีก็จะเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลายได้ เพื่อเป็นการควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย และป้องกันโรคไข้เลือดออก

คณะเทศมนตรีจึงขอตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบลแหลมฉบัง เรื่องการควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย พ.ศ. 2547 นี้ขึ้นเพื่อให้สภาเทศบาลตำบลแหลมฉบังพิจารณาเห็นชอบ และใช้บังคับในท้องถิ่นเทศบาลตำบลแหลมฉบังต่อไป

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลแหลมฉบัง
เรื่อง การควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย

พ.ศ.2547

โดยที่เป็นการสมควรตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบลแหลมฉบังว่าด้วย
การควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย พ.ศ. 2547

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 20 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข
พ.ศ. 2535 อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิ
และเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา 29 ประกอบกับมาตรา 35 มาตรา 48 และมาตรา 50 ของ
รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติ
แห่งกฎหมาย และมาตรา 60 ประกอบมาตรา 50(4) แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496
เทศบาลตำบลแหลมฉบัง โดยความเห็นชอบจากสภาเทศบาลตำบลแหลมฉบัง และโดย
ผู้ว่าราชการจังหวัดชลบุรีเห็นชอบ จึงตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบลแหลมฉบังไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 เทศบัญญัตินี้ เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลตำบลแหลมฉบัง เรื่อง
การควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย พ.ศ. 2547”

ข้อ 2 เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ได้ประกาศโดยเปิดเผย ณ
สำนักงานเทศบาลตำบลแหลมฉบัง แล้ว เจ็ดวัน

ข้อ 3 บรรดาเทศบัญญัติ กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้
ตราไว้แล้วในเทศบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับเทศบัญญัตินี้ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ 4 ในเทศบัญญัตินี้

“มูลฝอย”หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้าเศษ อาหาร เศษสินค้า
ถุงพลาสติกภาชนะใส่อาหาร เศ้า มูลสัตว์ หรือซากสัตว์ รวมตลอดถึงสิ่งอื่นใด ที่เก็บกวาด
จากถนน ตลาด ที่เลี้ยงสัตว์ หรือที่อื่น

“ชุมชน” หมายถึง กลุ่มคน ซึ่งอาศัยอยู่ในอาณาบริเวณเดียวกัน มีปัจจัย
พื้นฐานในการดำเนินชีวิตร่วมกัน และมีความผูกพันกันของคนในสังคม หรือมีที่ตั้ง
ภูมิภานาอยู่ในอาณาเขตทางภูมิศาสตร์ที่ค่อนข้างแน่นอนและติดต่อกันมีความเป็นอยู่
ขนบธรรมเนียมประเพณีต่างๆ คล้ายคลึงกัน

“ภาชนะหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว” หมายถึง ขางรถยนต์เก่า ขวด ไห กระป๋อง
ถ้วยรองน้ำ ขางพารา และเศษวัสดุต่าง ๆ ที่เป็นแหล่งขังน้ำได้

“ภาชนะขังน้ำ” หมายถึง ภาชนะที่มีน้ำขังเป็นที่ขังขอบวางไข่พบได้ทั้งภายในและภายนอกอาคารหรือในสถานที่ที่มีการก่อสร้าง เช่น ถังซีเมนต์ งานหรือด้วยรองขาตู้ งานรองกระถางต้นไม้ แจกัน อ่างบัว อ่างล้างเท้า ยางรถยนต์ โองน้ำกินน้ำใช้ บ่อซีเมนต์เก็บน้ำ ภาชนะเลี้ยงปลุกต่างหรือไม้ประดับและอ่างน้ำประดับและอื่นๆ

“อาคาร” หมายถึง สถานศึกษา ที่พักอาศัย สำนักงาน ห้างสรรพสินค้า โรงงานอุตสาหกรรม ฟาร์มปศุสัตว์ โรงมหรสพ และอื่นๆ

“สำนักงาน” หมายถึง อาคารสำนักงานของเอกชนและที่ทำการของรัฐ รวมถึงท่าอากาศยาน ท่าเรือ ท่าขนส่งทางบก สถานีอนามัย สถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล ตลาด สถานที่จำหน่ายอาหาร และสถานที่สะสมอาหาร และอื่นๆ

“ที่พักอาศัย” หมายถึง อาคารซึ่งโดยปกติบุคคลใช้อาศัยได้ทั้งกลางวันและกลางคืนไม่ว่าจะเป็นการอยู่อาศัยถาวรหรือชั่วคราว เช่น โรง บ้าน เรือน อาคารชุด โรงแรม รีสอร์ท บังกะโล หอพัก ตึกแถว หรืออาคารอื่นใดที่มีลักษณะเดียวกันที่สร้างขึ้นตามกฎหมายควบคุมอาคาร และอื่นๆ

“ตลาด” หมายถึง ตลาดตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข

“สถานที่จำหน่ายอาหาร” หมายถึง สถานที่จำหน่ายอาหารตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข

“สถานที่สะสมอาหาร” หมายถึง สถานที่สะสมอาหารตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข

“สถานศึกษา” หมายถึง สถานศึกษาของรัฐและเอกชนได้แก่โรงเรียนวิทยาลัย มหาวิทยาลัย รวมถึงศูนย์เด็กเล็ก

“สถานที่มีการก่อสร้าง” หมายถึง อาคารหรือพื้นที่หรือบริเวณใดๆ ที่มีการก่อสร้าง การตัดแปลง การซ่อมแซมและการรื้อถอน

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สภาวะที่มีน้ำขังได้ในระยะเวลาที่เกินกว่า 7 วัน ซึ่งขุ่นลอยสามารถวางไข่และพัฒนาเป็นลูกน้ำได้

ข้อ 5 ห้ามมิให้ผู้ใดทิ้งหรือทำให้มีขึ้นซึ่งขยะมูลฝอย รวมทั้งกระป๋อง กะลา ยางรถยนต์ หรือมูลฝอยอื่นๆ ที่อาจขังน้ำได้ ในที่หรือทางสาธารณะ เว้นแต่ในที่หรือในถังรองรับมูลฝอยที่เทศบาลตำบลแหลมฉบัง จัดไว้ให้

ข้อ 6 เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือเคหสถานต้องเก็บกวาดและดูแลมิให้มีมูลฝอยรวมทั้งภาชนะหรือเศษวัสดุที่มีน้ำขังได้ในอาคารหรือเคหสถานรวมทั้งบริเวณรอบๆ ทั้งนี้โดยเก็บลงถังมูลฝอยที่มีฝาปิด หรือบรรจุพลาสติกที่มีการผูกมัดปากถุงไม่ให้เป็นแหล่งเพาะพันธุ์ขุ่นลอยได้ หรือวิธีการอื่นใดที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขแนะนำ

ข้อ 7 ในการที่เทศบาลตำบลแหลมฉบัง ให้บริการเก็บขนมูลฝอย เพื่อนำไปกำจัดเจ้าของอาคารหรือเคหสถานมีหน้าที่เสียค่าธรรมเนียมตามเทศบัญญัติเทศบาลตำบลแหลมฉบัง ว่าด้วย เรื่อง การควบคุม การเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย พ.ศ 2544

ข้อ 8 เจ้าของหรือผู้ครอบครอง อาคาร เคหสถาน หรือสถานที่ใด ๆ ที่มีแหล่งน้ำที่อาจเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย จะต้องดูแลมิให้เป็นแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย

ข้อ 9 เจ้าของหรือผู้ครอบครอง อาคาร เคหสถาน ต้องดูแลทำความสะอาดและเปลี่ยน น้ำในแจกัน ถ้วยรองขาตู้กับข้าว ภาชนะอื่นๆ ที่มีน้ำขัง อย่างน้อยทุก 7 วัน หรือใส่สารที่ป้องกันการวางไข่ของยุงลายได้ และจัดให้มีฝาปิดตุ่มน้ำที่มีอยู่ในอาคารและเคหสถาน

ข้อ 10 ในกรณีที่เทศบาลตำบลแหลมฉบังได้จัดเจ้าหน้าที่ไปทำการกำจัดยุงในอาคาร หรือเคหสถาน หรือ สถานที่ใดๆ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร เคหสถาน ที่นั้น จะต้องให้ความร่วมมือและอำนวยความสะดวกตามสมควร

ข้อ 11 ผู้ใดฝ่าฝืนข้อ 5 ข้อ 6 ข้อ 7 ต้องระวางโทษตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 มาตรา 73 วรรคสอง

ข้อ 12 ผู้ใดฝ่าฝืนข้อ 8 ข้อ 9 และข้อ 10 ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน 1,000 บาท

ข้อ 13 ให้นายกเทศมนตรีตำบลแหลมฉบังรักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจ ออกกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง เพื่อปฏิบัติ การให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ 25 สิงหาคม พ.ศ. 2547

เห็นชอบ

(นายพิสิษฐ บุญช่วง)

รองผู้ว่าราชการจังหวัด ปฏิบัติราชการแทน

ผู้ว่าราชการจังหวัดชลบุรี

(นายบุญเลิศ น้อมศิลป์)

นายกเทศมนตรีตำบลแหลมฉบัง